

LIFFE

Vodomec in zmaj odletela proti severu

Sinoči se je končal letošnji ljubljanski mednarodni filmski festival, na katerem so nagrade sicer podelili že v soboto. Vodomca za najboljši film je prejel islandski film *Bojevница* v režiji Benedikta Erlingssona.

Gregor Butala, Špela Barlič

Po dobrem tednu in pol so se zatemnila platna Ljubljanskega mednarodnega filmskega festivala. Na 29. Liffu se je odvrtelo približno sto celovečernih (in še peščica kratkih) filmov na skupno 291 projekcijah, nekaj teh je bilo tudi v Mariboru, Celju in Novem mestu. Po trenutnih ocenah se je na njih zbralo več kot 43.000 gledalcev.

Slavili angažirani filmi

Nagrajence so razglasili že v soboto: mednarodna žirija je glavno festivalsko nagrado vodomec soglasno dodelila filmu *Bojevница* režiserja Benedikta Erlingssona, »inteligentni in zabavni komediji, ki se suvereno poigrava z različnimi filmskimi slogi in konvencijami«. O filmu smo pred dnevi že zapisali, da gledalec v njem »dobi vse: dramaturško perfektno izpeljano zgodbo, akutno sporočilo, čudovite posnetke osupljive islandske narave, napeto akcijo, vizualno udarne prizore, ki se za-režejo v spomin, dobro glasbo, svež pristop, kanček poezije in dobro mero severnjaškega obešenjaškega humora«. Posebno omembo je žirija namenila še filmoma *Ne bom več luzerka* v režiji Urše Menart in pa *Tovor Ognjena Glavonica*.

Nagrado FIPRESCI, ki so jo podelili predstavniki svetovnega združenja filmskih kritikov in novinarjev, je prejel film *Stiks* v režiji Wolfganga Fischerja. Zgodba o nemški zdravnici, ki se z jadrnico odpravi čez Sredozemsko morje, namesto v raj pa pristane v peklu (natančneje, ob potapljanju se barki, polni beguncev), je eden opaznejših evropskih filmskih izdelkov leta, režiser Fis-

cher pa je pred časom v intervjuju za naš časopis povedal, da je bil najtežji del ustvarjanja filma snemanje na odprtem morju. »Bilo je noro, ker se vreme na morju nenehno spreminja, na jadrnici pa je bilo deset ljudi, ki so se morali skrivati, da niso prišli v kader. Tako je bilo vsak dan 45 dni. Polovica ekipe je dobila morskbo bolezen in je stalno bruhala. Poleg tega se nimaš kam umakniti, če hočeš jokati.«

Nagrado za najboljši kratki film je dobil film *Matria*, ki ga je zrealiziral Álvaro Gago Díaz, posebne omembe pa je bila delčnica še *Celica* v režiji Dušana Kastelica. Svojega favorita je izglasovalo tudi občinstvo, ki je nagrado zmaj priglasovalo koprodukciskemu filmu *Aga* bolgarskega režiserja Milka Lazarova; elegična pripoved iz arktičnih prostorov je prejela povprečno oceno 4,66.

Prihajajo Zimske muhe

Program festivala se je sklenil z *Zimskimi muhami*, češkim filmom (nekaj je k produkciji primaknila tudi Slovenija) slovenskega režiserja Olma Omerzuja, ki je zanj prejel prestižno nagrado za najboljšo režijo na festivalu v Karlovih Varih, Češka pa ga je letos kandidirala tudi za tujejezičnega oskarja. Omerzu se je ponovno vrnil k temi, ki jo je obravnaval že v svojih prvih dveh filmih, *MLadi noči* in *Družinskem filmu* – k tistemu mejnemu območju med otroštvom in odraslostjo, ko je človek še povsem odprt in pripravljen storiti marsikaj norega, pa čeprav popolnoma neumnega. Tokratna junaka sta androgini, a s svojo drugačnostjo še povsem neobremenjeni Heduš in kakšno leto ali dve starejši Mára, ki je s svojim uporništvom in potrebo po napihovanju lastne samopodobe že nekoliko bolj globoko zagazil v puberteto. Mladoletnika se z avtom odpravita na brezci-ljno potovanje po nič kaj romantični zimski pokrajini, pobereta čedno avtoštoparko, rešita nekaj življenj, na koncu pa Mára pristane v rokah dveh policistov (kaj se je zgodilo s Hedušem, ni jasno), ki jima potem skozi film pripoveduje svojo testosteronsko oplemeniteno verzijo zgodbe o njunem podvigu.

Gledalec je bolj ko ne prepričan samemu sebi, ko poskuša ugotoviti, zakaj fanta bežita od doma, jasno pa je, da ju

Mednarodna žirija je glavno nagrado vodomec soglasno dodelila filmu *Bojevница* režiserja Benedikta Erlingssona. DOCUMENTARICA

doma ne čaka nič lepega – če ne drugega, nam to pove že dejstvo, da ju očitno nihče prav pretirano ne išče. Z odrasli- ni nimata sreče, saj tudi navidez pri- jazna policistka ob koncu Márovega zaslišanja potegne pritlehno potezo, zato pa je toliko bolj navdušujoče opa-

zovati, kako se med fantoma počasi spleta pravo prijateljstvo. Avto postane njuno zavetje, zapik, kamor se lahko zatečeta pred hladnostjo zunanjega sveta in sanjarita o svojih alternativnih personah. Omerzu v žanr filma ceste si- cer ne prinaša nič radikalno novega, a

film nosi njegov prepoznaven pečat in je kljub zimski panorami prežet s topli- no, nepretenciozen in z vsem srcem naklonjen tema dvema prepričljivo odigranima fantičema. *Zimske muhe* si- cer z današnjim dnem prihajajo tudi na redni kinematografski spored. x

Zimske muhe, češki film slovenskega režiserja Olma Omerzuja, danes prihajajo na redni kinematografski spored. DOCUMENTARICA

Zmagovalca še enkrat na ogled

V Kosovelovi dvorani Cankarjevega doma bodo danes še enkrat zavrteli oba glavna zmagovalca letošnjega festiva- la: ob 18. uri bo na sporedu nagraje- nec občinstva, film *Aga* Milka Lazaro- va, ob 20. uri pa z vodomcem nagraje- na *Bojevница* Benedikta Erlingssona.